

Τῶν Σάρδεων Πρόεδρος καὶ ἐκκλησίας φωστήρ, καὶ στόμα θεόσοφον ὁμολογίας λαμπρᾶς, ἐδείχθης Εὐθύμιε. Ὅθεν τῇ μυριπνύῳ καὶ Ἀγίᾳ σου Κάρᾳ, ταύτην τὴν πόλιν Πάτερ, μυστικῶς ἀγιάζεις· ἢ δίδου Ἱεράρχα ἀεὶ τὴν προστασίαν σου.

Πρύτασι θέσιν, ἐν τῇ Ἀγίᾳ Εβδόμῃ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ, κατέχει καὶ ὁ Πολιούχος τῆς Ενορίας ταύτης, ὁ Ἐφορος τῆς περιοχῆς, ὁ θαυματουργός Ὁμολογητής καὶ Ἱερομάρτυς, Ἅγιος Εὐθύμιος, Ἐπίσκοπος Σάρδεων, ὁ σήμερον ἐνταύθα εορταζόμενος.

Μύρια ὅσα, τὰ μαρτύρια τοῦ Ἁγίου Εὐθυμίου. Ἀνεξάντλητη ἡ υπομονὴ τοῦ. Ἀκαταμάχητος, ὅμως καὶ ὁ ζήλος τοῦ ὁ ἐνθεὸς καὶ ἡ πίστις τοῦ καὶ ἡ παρρησία τοῦ καὶ ἡ διδαχὴ τοῦ.

Ποιμενάρχης ἀριστος τῆς Ἐπισκοπῆς τοῦ, μετ' ἐπιστήμης ἐποίμανε τὸ ποίμνιόν τοῦ, ὠδήγησε τὰ λογικά τοῦ πρόβατα εἰς νομάς σωτηρίους, ἐμαρτύρησεν διὰ τὴν πίστιν τοῦ καὶ τὸν παραδειγματισμόν τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, κατέλιπεν ἡμῖν υπογραμμόν, ἵνα καὶ ἡμεῖς τοῖς ἰχνεσιν αὐτοῦ ἀκολουθήσωμεν.

Ορατὴ παρουσία τοῦ Ἁγίου μας, ἡ τιμία αὐτοῦ κάρᾳ. Λίθων πολυτελῶν τιμιώτερα τὰ πάντιμα ἅγια λείψανα τῶν μαρτύρων τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν Πίστεως. “Βρύει γὰρ θαύματα καὶ πηγάζει ἰάματα” ἡ θαυματουργός ἁγία κάρᾳ τοῦ Ὁμολογητοῦ Μάρτυρος Ἐπισκόπου τῶν Σάρδεων.

ὦ, οἱ Πατέρες μας. Οἱ ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας γνησιότατοι Ἕλληνες καὶ ἀκραιφνῶς Ὁρθόδοξοι καὶ ἐνάρετοι καὶ πλήρεις σοφίας καὶ θάρρους καὶ πολλῆς υπομονῆς καὶ συνέσεως γεννήτορές μας, οἱ Χηλήτες συμπατριῶται τοῦ Ἁγίου μας, ἀδελφοί καὶ πατέρες μας, οἱ ἐν εὐλαβείᾳ μεταφέροντες τὸν θησαυρόν αὐτόν τῆς ἁγίας κάρᾳ εἰς τὴν Εὐγένειαν τοῦ Κερατσινίου, εἰς τὴν Μητρόπολιν μας, τὴν Μητρόπολιν τῆς Νικαίας, ἣτις ἀποτελεῖ συνέχειαν ζωῆς καὶ πίστεως τῆς Νικαίας τῆς Βιθυνίας.

Ἀγιάζεται, λοιπόν, σήμερον σύμπας ὁ τοῦ Κυρίου λαός. Ἀγιάζεται ἐκ τῶν μηνυμάτων τῆς παρούσης ἡμέρας, ἐκ τῆς παρουσίας, τοῦ ἀσπασμοῦ καὶ τῆς θαυματουργίας τῆς ἁγίας κάρᾳ τοῦ εορταζομένου Ἁγίου μας, Εὐθυμίου, Ἐπισκόπου Σάρδεων, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ἀλλά, θαυματουργία, ἀδελφοί, εἶναι μόνον ἡ ἀνάστασις ἐνός νεκροῦ, ἡ κίνησις ἐνός παραλύτου, ἡ ὄρασις ἐνός τυφλοῦ, γενικῶς ἡ ἀποκατάστασις ἐνός ἀναπήρου;

Βεβαίως, ταῦτα πάντα ἀποτελοῦν θαύματα, καὶ δὲν εἶναι ὀλίγες αἱ περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἀπαντᾷ καὶ τοιοῦτοτρόπως ὁ Παντοδύναμος Θεός εἰς τὰς προσευχὰς καὶ τὴν θερμότητα τῆς πίστεως τῶν ἀνθρώπων.

Όμως, το μεγαλύτερον θαύμα είναι να οδηγηθώμεν άπαντες – πριν κλείσωμεν τους οφθαλμούς, πριν αποχωρήσωμεν από την ματαιοπανήγυριν του ψεύτικου και απατηλού αυτού κόσμου – εις το Φως του Θεού.

Μωροί και τυφλοί όσοι “καθεύδομεν” εις την αλαζονείαν των οφθαλμών, εις το σκότος της ολιγοπιστίας, εις το έρεβος της ματαιότητος και απάτης του βίου τούτου, εις το τέλμα της ανθρωπίνης κακίας και ανηθικότητος, εις την σύγχυσιν του παρόντος αιώνος του απατεώνους. Η έξοδος όλων μας εκ του κλίματος τούτου, η ταπείνωσις πάντων να αναγνωρίζωμεν τα σφάλματά μας, δηλαδή η μεάνοια, ιδού το μέγα θαύμα της επιστροφής μας προς τον Θεόν.

Αυτό είναι το θαύμα: Η ανάστασις, όχι τόσον του σώματος, όσον της αθανάτου ψυχής μας, “υπέρ ης Χριστός απέθανεν...”.

Προσευχή μας σήμερον προς τον Κύριον των Δυνάμεων, τον Σωτήρα και Λυτρωτήν μας: “Αξίωσον ημάς Κύριε, πριν εις γην αποστρέψαι, προς Σε επιστρέψαι”. Η επιστροφή εις το Φως και την Αλήθειαν του Θεού, ιδού το μέγα θαύμα.

Αυτή είναι και η πνευματική υποθήκη των Πατέρων μας. Το κήρυγμα του Αγίου Ευθυμίου. Η εντελέχεια της Θεολογίας. Η συνισταμένη του προορισμού μας.

Διά του τρόπου αυτού θα καταξιώσωμεν της γης την πορείαν και ουρανοδρόμοι, ως ο Παύλος, θα εισέλθωμεν εις την αιωνιότητα. Ένθα εισήλθε “των Αγίων Πατέρων ο χορός και ο θεός Ευθύμιος και πάντες οι Άγιοι”.

Ιδού, αδελφοί, ο Κλήρος των Αγίων. “Έδοξαν εν οφθαλμοίς αφρόνων τεθνάναι και ελογίσθη κάκωσις η έξοδος αυτών και η αφ’ ημών πορεία σύντριμμα· οι δε είσιν εν ειρήνη και ολίγα παιδευθέντες, μεγάλα ευεργετηθήσονται...”.

Στέφανος ζωής, είναι διά τους Αγίους η ευεργεσία του Ουρανού, η ανταμοιβή του Δικαίου Θεού: Η αιωνιότης. Ο πόθος ο ασίγαστος και η δίψα των Αγίων του Θεού. Το βίωμα των τέκνων της Εκκλησίας ήδη από της παρούσης ζωής.

Είναι σφάλμα, αδελφοί, και αθεολόγητος η ερμηνεία πολλών, ότι τάχα η αιώνιος ζωή ακολουθεί ύστερα από τον θάνατον – μετά θάνατον – μετά την οριακήν στιγμήν λύσεως της ψυχής από του σώματος, εις την ζωήν του ανθρώπου.

Οι Πατέρες edίδαξαν και έζησαν – εβίωσαν – ότι η αιώνιος ζωή είναι αδιαίρετος και ακατάμητος, ενιαία και απλή, εισάγουσα εις την Βασιλείαν του Θεού (από της παρούσης γήινης εποχής) τον πιστεύοντα και αγαπώντα τον Θεόν, άνθρωπον, τον κοινωνούντα των Αχράντων του Χριστού Μυστηρίων, τον Χριστοφόρον και Θεοφόρον πιστόν, τον θεούμενον άνθρωπον... Άλλωστε ο Ουράνιος Άρτος, η αληθής βρώσις και πόσις, το Άγιον Ποτήριον “και θεοί με και τρέφει”, τρέφει ξένως.

Η κοινωνία του Αγίου Σώματος και Αίματος είναι η αληθής γνώσις κατά την Θεολογίαν, η γνώσις του Θεού.

Αποκαλύπτει δε εις την Αρχιερατικήν Αυτού Προσευχήν ο Ίδιος ο Χριστός περί της Αιωνίου Ζωής: "... και αύτη εστίν η αιώνιος ζωή, ίνα γινώσκωσί Σε τον μόνον αληθινόν Θεόν και Όν απέστειλας Ιησούν Χριστόν..."

- Ταύτην την γνώσιν έσχον οι Άγιοι Πατέρες. Των Αγίων Συνόδων.

- Αυτήν την αιώνιον Ζωήν εκέρδισαν οι Πατέρες μας και ο Άγιος Ιερομάρτυς Ευθύμιος.

Είθε αι πρεσβείαι και ικεσΐαι των, αι πεπαρρησιασμένοι εις τον Θρόνον του Εσφαγμένου Αρνίου δεήσεις των, να οδηγήσουν όλους ημάς εις την αληθή γνώσιν του Χριστού, του αληθινού Θεού ημών, εις την μετάνοιαν και κοινωνίαν των Αχράντων Αυτού Μυστηρίων, δηλαδή εις την μακαρίαν ελπίδα της ανεσπέρου Ημέρας της Βασιλείας του Θεού, εις τον άληκτον Παράδεισον της αιωνίου ζωής, όν Παράδεισον απολαμβάνει ο Άγιος Ευθύμιος και διά του ασπασμού της αγίας αυτού κάρας προσκαλείται και έλκει πάντας ημάς.

Αμήν.